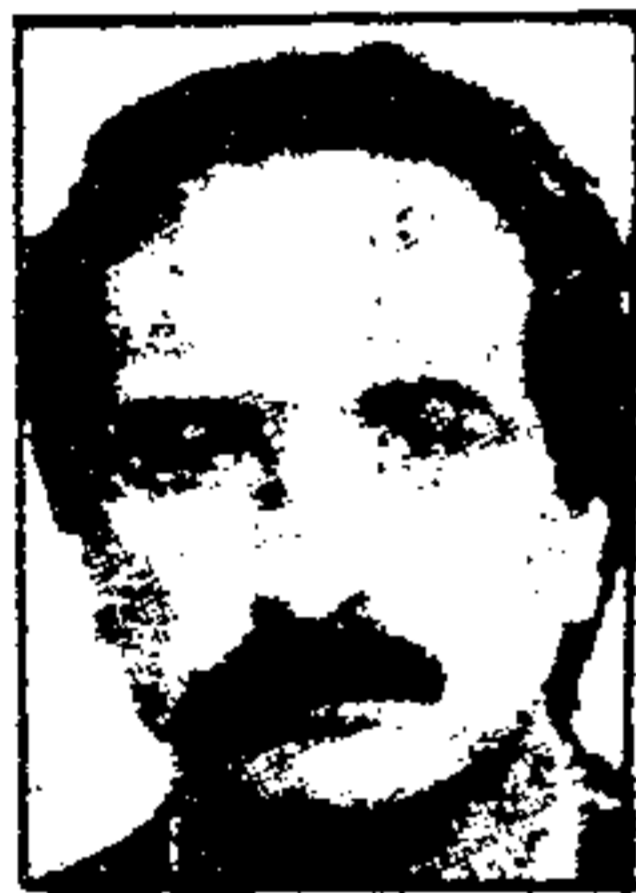

Ετσι είναι... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

Τα κατά συνθήκη ψεύδη

Του δρ. ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Ενα από τα δραματικότερα ερωτήματα που διατυπώνονται όλο και εντονότερα στην εποχή μας είναι, το κατά πόσον οι κανόνες και οι νόμοι περί δικαίου, νομιμότητας και ήθους, που καθορίζουν τις κοινωνικές σχέσεις των πολιτών, μπορούν, στο πλαίσιο της κοινωνικής δομής που βιώνουμε, να αποτελέσουν πλαίσιο λειτουργίας των πολιτικών, ως εκφραστών του κράτους και της πολιτείας.

Η πρωταρχική αίσθηση που δημιουργείται από τα βασικά κέντρα προπαγάνδας της παγκόσμιας κοινότητας, το σχολείο δηλαδή και την εκκλησία, είναι ότι όλοι οι πολίτες είναι ίσοι απέναντι στους νόμους της κοινωνίας. Η αρχή αυτή όμως, καλύπτει στην πράξη τους πολίτες όταν ενεργούν σαν εκφραστές κρατικών ή πολιτειακών δομών.

Το ερώτημα αυτό δεν είναι τυχαίο, εφόσον οι ανά τον κόσμο εθνικές κυβερνήσεις, μέσω των νόμιμων, κατά περίπτωση, εκπροσώπων τους, στο όνομα της ευημερίας των λαών τους, δεν διστάζουν να ενεργούν κατά παράβαση του νομικού και εθιμικού δικαίου της κοινωνίας των πολιτών.

Είναι σε όλους πλέον γνωστό το ότι καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να εξασφαλίσει τον αναγκαίο κάποτε, διεθνή δανεισμό, πολύτιμα ενεργειακά αποθέματα, εξελιγμένη τεχνολογία και τεχνογνωσία, επαρκή και κατάλληλο πολεμικό εξοπλισμό, αν δεν ελιχθεί στα βρωμερά παρασκήνια των παράνομων κόσμων, των μεσαζόντων, της εμπορίας όπλων, της παραγωγής και εμπορίας πετρελαίου, της βιομηχανικής κατασκοπείας.

Η υπέρβαση του δικαίου των πολιτών δεν σταματά μόνον εκεί. Γνωρίζουμε πλέον ότι τα ναρκωτικά αποτελούν σε πολλές περιπτώσεις το σκληρό νόμισμα παράνομων συναλλαγών, μεταξύ κυβερνήσεων και κάποιων κοινωνικών ομάδων. Οι δολοφονικές και τρομοκρατικές πράξεις, με εντολές κρατικών ηγεσιών, είναι πλέον καθημερινό γεγονός ρουτίνας.

Είναι σε όλους πλέον γνωστό το ότι καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να εξασφαλίσει τον αναγκαίο κάποτε, διεθνή δανεισμό, πολύτιμα ενεργειακά αποθέματα, εξελιγμένη τεχνολογία και τεχνογνωσία, επαρκή και κατάλληλο πολεμικό εξοπλισμό, αν δεν ελιχθεί στα βρωμερά παρασκήνια των παράνομων κόσμων, των μεσαζόντων, της εμπορίας όπλων, της παραγωγής και εμπορίας πετρελαίου, της βιομηχανικής κατασκοπείας. Η υπέρβαση του δικαίου των πολιτών δεν σταματά μόνον εκεί. Γνωρίζουμε πλέον ότι τα ναρκωτικά αποτελούν σε πολλές περιπτώσεις το σκληρό νόμισμα παράνομων συναλλαγών, μεταξύ κυβερνήσεων και κάποιων κοινωνικών ομάδων. Οι δολοφονικές και τρομοκρατικές πράξεις, με εντολές κρατικών ηγεσιών, είναι πλέον καθημερινό γεγονός ρουτίνας.

Το δυσάρεστο όμως γεγονός είναι η υποκρισία με την οποία αντιμετωπίζει μια μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών αυτά τα φαινόμενα. Όλοι γνωρίζουν ότι η καταπάτηση εκ μέρους των εθνικών κυβερνήσεων του εθνικού ή διεθνούς δικαίου, είναι σε πολλές περιπτώσεις η πηγή της ευημερίας τους, προσποιούνται όμως άγνοια, όσο καιρό πιστεύουν, ότι οι παράνομες διαδικασίες εξυπηρετούν τα προσωπικά τους συμφέροντα.

Η προσποίηση άγνοιας, όμως, εξυπηρετεί συγχρόνως και μια κοινωνική ψευτοηθική, που επιτρέπει στους πολίτες να νέμονται τα προϊόντα της παράνομης συναλλαγής χωρίς ηθικούς ενδοιασμούς, εφόσον η άγνοια σκοπιμότητας καλύπτει την πηγή και τις μεθόδους απόκτησης του πλούτου.

Ετσι μέσα στο πλέγμα μιας υποκριτικής σχέσης, πολιτείας, πολιτών θα μπορούσε κανείς να πει ότι ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας μας εκλέγει ηγεσίες, δίνοντάς τους μια σαφή εντολή, «να υλοποιούν το όραμα της οικονομικής ευημερίας του λαού τους, με κάθε νόμιμο ή παράνομο μέσον, πλην όμως διακριτικά, προκειμένου να μη θίγεται εμφανώς το περι δικαίου κοινόν αίσθημα».

Ετσι, είναι προφανές ότι στο πλαίσιο μιας τέτοιας κοινωνικής εντολής, κάθε πράξη του κράτους και των λειτουργών του, κρίνεται σύννομη και έντιμη, αν δεν αποβλέπει σε κάποιου είδους προσωπικό όφελος και αν δεν στρέφεται ενάντια στα καλώς ή κακώς εννοούμενα οικονομικά συμφέροντα του λαού που υπηρετούν.

Το πνεύμα και η πρακτική μιας τέτοιας κοινωνικής θεώρησης, ασφαλώς και βραδύνει αντίθετους πολλούς από εμάς, όμως, αποτελεί ακόμα την κυρίαρχη τάξη πραγμάτων. Ετσι, σήμερα είναι αρκετά αστείο φαινόμενο οι θεματοφύλακες, σε ανατολή και δύση, αυτής της ανήθικης κοινωνικής δομής να σκανδαλίζονται και να ζητούν κάθαρση, αναφερόμενοι σε γεγονότα και πράξεις που επιβάλλει το κοινωνικό μοντέλο που υπηρετούν.

Αυτή είναι η πολυδιαφημισμένη κοινωνία της ελεύθερης οικονομίας. Μια κοινωνία που δεν πρέπει να τρέφει κανένα σεβασμό σε αυτές τις ίδιες τις δομές της. Η ουσιαστική γνώση των υποκριτικών δομών αρκεί για να στεριώσει ξανά στη συνείδησή μας, το όραμα τη Σοσιαλιστικής Κοινωνίας των Ανθρώπων, που είναι επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

* Ο Μ. Δανέζης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθήνας